

רע"פ 6969/20 - רבחי אבו חומוס נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 6969/20

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקש: רבחי אבו חומוס

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על החלטתו של בית המשפט המחוזי בירושלים בתיק עפ"ג 53488-02-20 מיום 23.9.2020 שניתן על ידי כב' השופטים רי כרמל, אריה רומנוב ושירלי רנר ובקשה לעיכוב ביצוע

בשם המבקש: עו"ד לאה צמל

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטים ר' כרמל, א' רומנוב וש' רנר) מיום 23.9.2020 בעפ"ג 53488-02-20, בגדרו נדחה ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט א' כהן) בת"פ 59369-03-18.

רקע והליכים קודמים

1. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 4.1.2016 נתפס בביתו של המבקש אקדח חצי אוטומט מסוג ברטה, אשר היה בתוך תיק עור שהוסתר בתוך כספת בחדר השינה. לפיכך, יוחסה למבקש עבירת החזקת נשק לפי סעיף 144(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

המבקש הורשע, לאחר הודאתו, בביצוע העבירה שיוחסה לו בכתב האישום. בגזר הדין, בית המשפט עמד על

תסקיר שירות המבחן, שלא המליץ על חלופת ענישה או על שיקום במסגרת הקהילה, בשל עברו הפלילי של המבקש, חומרת העבירה ואי קבלת אחריות מצדו; ועל פגיעת מעשי המבקש בערכים של הגנה על שלום הציבור וביטחונו ומניעת סיכון לחיי אדם, באופן שיצר סיכון ממשי. עוד נקבע כי מדיניות הענישה הנוהגת מצביעה על הטלת מאסר בפועל; כי הסלקת האקדח מעידה על תכנון והדבר יוצר פתח וזמינות לשימוש בו; כי פוטנציאל הנזק רב, בפרט על רקע ריבוי מקרי ירי ואליומות; וכי מתחם העונש ההולם נע בין 8 ל-20 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט קבע כי אין הצדקה לסטייה ממתחם העונש ההולם משיקולי צדק בשל מצבו הבריאותי של המבקש, משסטייה שכזו תיתכן רק אם מאסר בפועל יגרום להחרפה משמעותית מיידית במצבו הרפואי או שיחיש את מותו, ואין בנמצא חוות דעת התומכת בטענה מעין זו. בית המשפט שקל לקולה את הפגיעה של העונש במבקש בשל גילו ומצבו הבריאותי; ואת נטילת האחריות מצדו, על אף שהמבקש מנסה לצמצם מאחריותו; ומנגד שקל לחומרה את עברו הפלילי של המבקש, הכולל הרשעות קודמות בעבירות ביטחוניות שבוצעו לפני שנים רבות. לבסוף, ולאחר התחשבות בגילו ובמצבו הבריאותי של המבקש, בית המשפט מיקם את עונשו בתחתית מתחם העונש ההולם והטיל על המבקש 9 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ש"ח.

2. ערעור שהגיש המבקש לבית המשפט המחוזי על גזר הדין נדחה. בית המשפט המחוזי קבע כי לא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין. עוד הבהיר בית המשפט כי לזכותו של המבקש נזקפים הודאתו, גילו ומצבו הבריאותי. בית המשפט עמד על כך שהודאתו של המבקש מילולית בלבד וניתנה לאחר שהחל שלב ההוכחות; על חומרת העבירה והסיכון הטמון בה לשלום הציבור וביטחונו; ועל עברו הפלילי של המבקש. לבסוף, קבע בית המשפט כי העונשים מקובלים עליו וכי אין מקום להתערבות.

המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי, היא הבקשה שלפניי, ויחד עמה הגיש בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

נימוקי הבקשה

3. המבקש סבור כי יש מקום ליתן לו רשות ערעור, משמתעוררים בעניינו שיקולי צדק ושאלה משפטית בדבר אופן יישום עקרון ההלימה. לשיטתו, בית המשפט סטה מעיקרון ההלימה, והאיזון בין חומרת המעשה לחומרת העונש הופר; ויש לסטות ממתחם הענישה עקב מצבו הבריאותי.

דיון והכרעה

4. לאחר עיון בבקשה על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הלכה היא כרשות ערעורב"גלגולשלישי" תינתן במקרים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינים הפרטיים להצדדים, אובמקרים חריגים, משיקולי צדק או בשל חשש שנגרם למבקש עיוות דין מהותי (רע"פ 6265/20 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל, פסקה 4 (15.9.2020) (להלן: עניין אבו אלקיעאן)). חרף ניסיונו של המבקש לשוות לבקשה אצטלה עקרונית, הרי שהיא ממוקדת בעניינו הפרטי ואינה מעוררת כל שאלה בעלת

חשיבות משפטית.

הבקשה המופנית נגד חומרת עונשו של המבקש, עילה שככלל אינה מצדיקה מתן רשות ערעור, למעט במקרים חריגים, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בעבירות דומות (עניין אבו אלקיעאן, פסקה 4). בעניינו, העונש שהושת על המבקש אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים, וממילא אינו חורג במידה ניכרת באופן המצדיק את התערבותו של בית משפט זה ב"גלגול שלישי" (שם). עוד אוסיף כי כאמירה ערכית, חומרת העבירה בה הורשע המבקש מצדיקה ענישה במאסר מאחורי סורג ובריח, ובפרט לאור הקלות הבלתי נסבלת של השגת נשק והחזקתו, על כל הכרוך בשימוש בו.

5. לא מצאתי כי טענתו של המבקש בדבר הצורך לחרוג לקולה מהעונש שנגזר עליו בשל מצבו הרפואי מצדיקה מתן רשות ערעור. מצבו הרפואי של המבקש הוביל להקלה בעונשו בגדרי מתחם העונש ההולם, כך שעונשו נגזר בתחתית המתחם, ואין בו כדי להביא לחרیגה ממנו. יתרה מזאת, חזקה על רשויות שירות בתי הסוהר שידעו ליתן למבקש מענה רפואי הולם. ככל שבעיותיו הרפואיות לא יקבלו מענה הולם, או שמצבו הבריאותי לא יאפשר המשך החזקתו במאסר, יוכל המבקש לפנות בבקשה מתאימה לפי סעיף 7 לחוק שחרור על-תנאי ממאסר, התשס"א-2001.

6. סוף דבר, הבקשה למתן רשות ערעור נדחית, וממילא, נדחית גם הבקשה לעיכוב ביצוע. המבקש יתייצב לריצוי עונשו בימ"ר ניצן ביום 15.11.2020 עד השעה 10:00, כשברשותו תעודת זהות. על המבקש לתאם את הכניסה למאסר כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336.

ניתנה היום, ל' בתשרי התשפ"א (18.10.2020).

ש ו פ ט